

оточення в технології мультимедіа, сприяє гнучкості видів контролю за діяльністю студентів, дає перспективи формування у студентів таких умінь, як швидка орієнтація у нестандартній професійній ситуації та прийнятті відповідного нестандартного правильного рішення.

Позитивним у використанні новітніх технологій є те, що інновації у змісті професійно-методичної підготовки передбачають створення для майбутніх фахівців харчової промисловості можливості займати активну позицію, формувати та розвивати творче мислення шляхом засвоєння нових знань й осмислення надбань минулого, набуття власного досвіду, інструментарію навчально-дослідницької діяльності.

Отже, система дистанційного навчання може і повинна зайняти своє місце в освітньому процесі, оскільки при грамотній її організації вона може забезпечити якісну підготовку здобувача освіти до професійної діяльності, що відповідає вимогам сучасного суспільства сьогодні.

УДК 32-027

М.Д. Власова, здобувач вищої освіти

Національний технічний університет “Харківський політехнічний інститут”
м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ НЕФОРМАЛЬНОГО НАВЧАННЯ НА РІВЕНЬ ЗАДОВОЛЕННЯ СТУДЕНТІВ

Враховуючи стрімкий розвиток е-освіти, все більшого поширення зазнають інформаційні джерела, які надають можливості розвитку у рамках неформальної освіти. На підставі сучасного епідеміологічного стану, система освіти у навчальних закладах зазнала певних змін, за рахунок чого неформальній освіті стало відводиться більше місце, ніж у звичних умовах.

Неформальне навчання, за визначенням М. Ноулза[1]-це навчання, яке вбудовано в заплановані заходи, але не є обов'язковим (з точки зору цілей, часу і підтримки) і містить важливий елемент навчання. Тобто під неформальним навчанням розуміється сукупність певних заходів, які направлені на поглиблення знань і вмінь людини у якомусь напрямку або напрямках, які не є обов'язковими для її розвитку у рамках навчальної системи, в якій вона перебуває.

Основними відмінностями неформальної освіти від формальної є те, що в її основі лежить цілеспрямована діяльність людини та бажання, сам процес задоволення якого надихає людину до життя та підвищення своїх особистісних навичок та розкриття здібностей.[2] Також, неформальна освіта складається з більшої кількості направленостей, що надає людині можливість знайти той напрямок, який буде сприяти її самовираженню та самоствердженню, що підвищує самоцінність людини і дозволяє їй присвоювати собі вище положення в соціумі, що відображається на сприйнятті її особистості оточуючими. Неформальна освіта має високу ефективність через осмислення діяльності і її значущості людиною, високий ступень мотивації, гнучку систему оплати та цілі

навчання. Саме поєднання формальної та неформальної системи освіти є найбільш продуктивним у навчальній діяльності в сучасних закладах освіти[3].

З метою виявлення взаємозв'язку між рівнем задоволеності та діяльністю студентів, яка виходить за межі формальної освіти, було проведено дослідження, яке включало опитування за шкалою суб'єктивного благополуччя та розроблену анкету, направлену на визначення розуміння та сприйняття студентами поняття неформальної освіти 40 студентів(з них 4 чоловіки(10%) і 36 жінки(90%), віком 18-22 років). 75% з них займаються неформальною освітою, 25%-ні.

За даними тестування, всі респонденти мають правильне сприйняття поняття “неформальної освіти”, 75% опитуваних студентів займаються неформальною освітою, з них як 8% з 5, 20% з 8 до 14 років, так і 72% з п'ятнадцяти років, що свідчить про її поширеність і значущість у різних вікових групах. З них, 90% зазначили, що рішення займатися неформальною освітою було прийнято самостійно, у віці 12-19 років, саме в цій групі найвищий рівень суб'єктивного благополуччя. Вони більше схильні до соціальних контактів, мають кращий рівень сну, легше переживають самотність і нудьгу, менш схильні до тривожності і мають вищий рівень оптимізму і власної значущості. Тобто, можна дійти до висновку, що свідомий вибір діяльності, поза межами формальної освіти, підвищує її позитивний вплив на благополуччя людини. За результатами, респонденти переконані, що при неможливості займатися неформальною освітою, вони почували би себе пригнічено та обмежено, почували би себе неповноцінними і недорозвинутими.

90% студентів, які не займаються неформальною освітою, частіше почувують себе самотньо, тривожно, розсіяно, нудьгують, не почувують особистісної значущості, їм важче знайти друзів і спілкуватися з ровесниками та родиною.

Як висновок, можна зазначити, що неформальна освіта відіграє важливу роль у підвищенні рівня задоволеності людиною власним життям, надаючи можливість до розкриття свого потенціалу, самореалізації та саморозвитку, наповнюючи його сенсом.

Література:

1) Плинокос Д.Д., Коваленко М.О. Неформальна освіта: теоретичні аспекти і наукові підходи URL:

[<http://dspace.kntu.kr.ua/jspui/bitstream/123456>]

2) Павлик Н. П. Зарубіжний досвід організації неформальної освіти / Н. П. Павлик // Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки» (Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя) / за заг. ред. проф. Є. І. Коваленко. – Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2016. - №1. – 303 с. – С. 264-273.

3) Mapping Informal and Formal Learning Strategies to Real Work. Електронний ресурс. – [<http://performancedesign.wordpress.com/2011/05/04/mapping-informal-and-formal-learning-strategies-to-real-work>]